

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Kummer Ákos) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) I. rendű felperesnek és II.rendű felperes neve Mozgalom (II.rendű felperes címe.) II. rendű felperesnek - dr. Nagy János ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve Kft.(II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. május 31. napján meghozott 33.P.21.460/2018/9. számú ítélete ellen az alperesek részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 9.525 (kilencezer-ötszázhuszonöt) forint másodfokú perköltséget, valamint külön felhívásra a Magyar Államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A ... című napilap 2018. március 23-án megjelenő száma címdalán „... 4 milliárdot adott ...nak” főcímmel és „Meg akarják venni az egész ellenzéket!” továbbá „Hetente kétszer viszik a százmilliókat” alcímmel harangozta be a 3. oldalon közzétett cikkét. „Bizonyító erejű fotók”-ra is utalt.

A 3. oldalon azonos főcímmel és alcímekkel megjelent írásban az I. rendű alperes arról számolt be, hogy a II. rendű felperes pártigazgatója (...) és gazdasági igazgatója (...) hetente többször járnak ...nál, aki budapesti irodájában bankkártyákat és tisztára mosott készpénzt ad át részükre. Az „...tól” származó fotókat mutattak be és bizonyítékokra hivatkoztak, miszerint az I. rendű felperes megbízottai több részletben viszik el a pénzt, mert ... vagyonának 10%-át, 4 milliárd forintot bocsátott az I. rendű felperes rendelkezésére az ellenzék felvásárlására.

Az I. rendű felperestől idéztek, miszerint üzent minden egyes választókerületbe, hogy „Tegyetek ajánlatot, vegyetek meg bárkit, itt a pénz, csak szóljatok.”

A cikk szerint az I. rendű felperes és ... külön térképet és névsort készített azokról, akiket az első között próbálnak megvesztegetni. Döntőnek tartják az elkövetkezendő időszakra, hogy hány ellenzéki politikust tudnak megvenni. Mindezt a cikk írója bűncselekménynek tartotta. A megvesztegetés bizonyítékaul említették, hogy egy ...os jelölt, a II. rendű felperes képviselőjelöltjének ...nak javára lépett vissza ...ban. Országos megvesztegetési akcióként titulálták az eseményeket és a ... megvesztegetéséről is említést tettek, melyre vonatkozóan írásbeli szerződés

is készült. Végül megismételték, hogy az I. rendű felperes pártigazgatója és gazdasági vezetője bizonyíthatóan hetente többször mennek pénzért ...hoz.

A felperesek az I. rendű alpereshez 2018. április 6. napján eljuttatott levelükben helyreigazítási kérelemmel éltek, amelynek az alperesek határidőben nem tettek eleget.

Az elsőfokú bírósághoz 2018. április 16-án érkezett keresetükben ezért azt kérték a felperesek, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... című napilapban az ott 2018. március 23-án „... 4 milliárdot adott ...nak!” címmel megjelent cikkel azonos helyen és betűszedéssel a címlapon, illetve a lap 3. oldalán az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás:

A 2018. március 23-i lapszámunkban „... 4 milliárdot adott ...nak!” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy ... 4 milliárd forintot adott át I.rendű felperes nevenak.

Valótlanul állítottuk, hogy a II.rendű felperes neve Mozgalom pártigazgatója, ... és gazdasági igazgatója, ... hetente többször is járnak ...hoz azért, hogy újabb milliókat adjon át nekik, továbbá azt is, hogy ... az említett személyeknek bankkártyákat és készpénzt ad át.

Valótlanul állítottuk, hogy I.rendű felperes neve azt üzente minden választóközvetbe, hogy „Tegyetek ajánlatot, vegyetek meg bárkit, itt a pénz, csak szóljatok.

Valótlanul állítottuk, hogy I.rendű felperes neve ...sal térképet és névsort készített azokról, akiket próbálnak megvesztegetni.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a II.rendű felperes neve Mozgalom országos megvesztegetési akcióba kezdett.

A valóság ezzel szemben az, hogy sem I.rendű felperes neve, sem senki a II.rendű felperes neve Mozgalomból soha nem kért, és nem kapott pénzt ...tól semmilyen célra.”

Ezen felül perköltségigényt terjesztettek elő 50.000 forint + áfa összegben.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Köztudomású tényként hivatkoztak arra, hogy ... miután megszakította kapcsolatát a miniszterelnökkel, a konfliktusba a médiát is bevonta és politikai szövetségest is keresett, melyet a II. rendű felperesben és annak irányítóiban talált meg. A cikkben azt nem állították, hogy ... a teljes összeget átadta volna az I. rendű felperes részére, csupán azt közlik, hogy ilyen nagyságrendű összeget bocsájtottak a rendelkezésükre. Álláspontjuk szerint a felperesek keresetükben nem vitatták, hogy a ... által rendelkezésre bocsátott összeggel mi a cél, így ténylegesen nem vitatják a cikk harmadik sérelmezett közlését sem, ami az I. rendű felperes üzenetére vonatkozik. Hivatkoztak a választások előtt kiderült visszaélésekre is. Az ötödik közlés kapcsán kiemelték (azaz, hogy a II.rendű felperes neve Mozgalom országos megvesztegetési akcióba kezdett), hogy az a tényekből levont logikus újságírói következtetésnek minősül, mellyel szemben nincs helye helyreigazításnak. A második és negyedik közlés kapcsán ugyancsak arra hivatkoztak, hogy az abban foglaltak a valóságnak megfelelnek. Utaltak arra is, hogy az ÁSZ jelentés egyértelmű megállapításokat tett, és ennek kapcsán az újságírónak megvan az a szabadsága, hogy adott esetben 4 milliárd forintot írjon a plakátügy kapcsán.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetének helyt adott és kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... című napilapban az ott 2018. március 23-án „... 4 milliárdot adott ...nak!” címmel megjelent cikkel azonos helyen és betűszedéssel a címlapon, illetve a lap 3. oldalán az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás:

A 2018. március 23-i lapszámunkban „... 4 milliárdot adott ...nak!” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy ... 4 milliárd forintot adott át I.rendű felperes nevenak.

Valótlanul állítottuk, hogy a II.rendű felperes neve Mozgalom pártigazgatója, ... és gazdasági

igazgatója, ... hetente többször is járnak ...hoz azért, hogy újabb milliókat adjon át nekik, továbbá azt is, hogy ... az említett személyeknek bankkártyákat és készpénzt ad át.

Valótlanul állítottuk, hogy I.rendű felperes neve azt üzente minden választóközterbe, hogy „Tegyetek ajánlatot, vegyetek meg bárkit, itt a pénz, csak szóljatok.

Valótlanul állítottuk, hogy I.rendű felperes neve ...sal térképet és névsort készített azokról, akiket próbálnak megvesztegetni.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a II.rendű felperes neve Mozgalom országos megvesztegetési akcióba kezdett.

A valóság ezzel szemben az, hogy sem I.rendű felperes neve, sem senki a II.rendű felperes neve Mozgalomból soha nem kért, és nem kapott pénzt „től semmilyen célra.”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek 63.500 forint perköltséget és külön felhívására a Magyar Állam javára 36.000 forint eljárású illetéket.

Ismertette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdését, 496. § (1) bekezdését, az Alaptörvény IX. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 4. §, 10. §, 12. § (1) és (2) bekezdését. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma sajtó-helyreigazítási eljárásban irányadó PK 12. - 15. számú állásfoglalásait, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.), a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatok relevánsnak tartott megállapításait.

Rögzítette, hogy csak valótlan tényállítás, vagy valós tény hamis színben történő feltüntetése esetén van helye helyreigazításnak.

Úgy ítélte meg, hogy az alperesi cikkben sérelmezett első négy közlés tényállításnak, míg az ötödik közlés újságírói következtetésnek, azaz véleménynek tekintendő. Ezt követően a PK 14. számú állásfoglalásban foglaltak szem előtt tartásával azt vizsgálta, hogy a fenti tényállítások tartalma megfelel-e a valóságnak. Rögzítette, hogy e körben a bizonyítás az I. rendű alperest terhelte, mely kötelezettségének nem tett eleget. A tanúként kihallgatott ... és ... vallomása ugyanis erre nem volt alkalmas. Mindezek alapján az első négy közlés tekintetében helyreigazításra köteles az I. rendű alperes.

Az ötödik közlés esetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy bár az újságírói következtetésnek tekintendő, viszont azt valótlan tartalmú megállapítások alapján tette, ezért az nem tekinthető logikus okszerű következtetésnek. Ebben az esetben nem arról van szó, hogy valós tényekből esetlegesen helytelen következtetést vont le az újságíró, hanem már a közölt tényállítások is teljes mértékben valótlanok voltak.

A fentiek alapján a felperes keresetének helyt adott azzal, hogy a helyreigazító közlemény szövegét a PK 15. számú állásfoglalásban foglaltak szerint, a kérelemtől kisebb mértékben eltérve állapította meg.

Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes teljes egészében pernyertes lett, ezért a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése, a 82. § (1) és (2) bekezdése, valamint 83. § (1) és (2) bekezdése, 499. § (1) bekezdés második mondata alapján kötelezte a II. rendű alperest a perköltség, továbbá a le nem rótt illeték megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg és abból a valóság ismertetésére vonatkozó közleményt hagyja el, vagy legalább mellőzze abból azt a részt, amely szerint „sem senki a II.rendű felperes neve Mozgalomból soha nem kért, és nem kapott pénzt

...tól semmilyen célra." Kérte, hogy a másodfokú bíróság kötelezze a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére.

Az Ítéletábról gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapították.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a helyreigazító közlemény valóság megismertetésére irányuló részében megalapozatlanul kötelezte az alpereseket helyreigazító közlemény közzétételére, mert egy ilyen tartalmú helyreigazító közlemény túlmutat a jelen peres eljárás keretein.

... tanúvallomása alapvetően a II. rendű felperesnek nyújtott esetleges támogatásokra vonatkozott, de a tanúvallomásából nyilvánvalóan nem vonható le olyan következtetés, hogy a II. rendű felperes neve Mozgalomból soha senki nem kért és nem kapott pénzt ...tól.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a II. rendű alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Jogi érvelésként azt adta elő, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, következtetései okszerűek, a jogszabályoknak megfelelnek.

Álláspontja szerint a perbeli esetben a sajtó-helyreigazítás jogintézménye nem pusztán a valótlan állítások megjelölésével, hanem az azzal szemben megállapítható valóság közlése útján töltheti csak be a szerepét. A valóság pedig egyértelműen megállapítható ... vallomása alapján, ezért annak közzététele nem mellőzhető.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az alperesi fellebbezés nem érintette sem az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, sem a helyreigazítási kötelezettségre vonatkozó jogi következtetést, az abban a körben kifejtett elsőfokú bírósági okfejtést. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján kizárólag azt vizsgálta, hogy a helyreigazító közleményben a valóság közzététele vonatkozásában az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényekből megfelelő jogi következtetést vont-e le, azokat helyesen minősítette-e, illetve indokolt-e felülmérlegelni az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését [Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjai].

A Pp. 495. § (1) bekezdése szerint előírt követelményeknek megfelelően a felperes keresetlevelében meghatározta, hogy a helyreigazító közleményben valóságként minek a közzétételére kéri kötelezni az alperest. Az e körben őt a PK 14. számú állásfoglalás alapján terhelő bizonyítási kötelezettségnek is eleget tett, amikor erre nézve tanúbizonyítást is felajánlott. Az ezen indítványnak megfelelően kihallgatott ... tanú azt adta elő, hogy ...tól sem pénzt, sem más dolgot soha sem vett át, így bankkártyát sem.

Az alperes ellenkérelmében kérte ... tanú kihallgatását a helyreigazítási kérelem második és negyedik közlése valóságtartalmának bizonyítása érdekében. Ezek közül a második közlés vonatkozott arra, hogy a II. rendű felperes pártigazgatója és gazdasági igazgatója, hetente többször is járnak ...hoz azért, hogy milliókat, készpénzt és bankkártyákat adjon át nekik.

Ez a bizonyítás azonban nem volt eredményes. A tanú azt adta elő, hogy sem az alperes által említett személyeknek, sem a II. rendű felperesnek, sem pedig azok vezető tisztségviselőinek nem adott át sem pénzt, sem bankkártyát, sem ingóságot, sem gépkocsit. Bankátutalással sem nyújtott személyesen vagy cégei útján támogatást a pártnak vagy politikusnak. ... pártigazgató kifejezetten azt kérte tőle, hogy se ő, se a fia, se a felesége ne támogassa őket.

A vallomás egyrészt azt igazolta, hogy ... nem vett át anyagi javakat ...tól, továbbá arra nézve is

bizonyítékul szolgált, hogy ilyen támogatás nyújtására a felperesek felé a cikk megjelenéséig egyáltalán nem került sor. Az elsőfokú bíróság mindezen bizonyítékokra tekintettel, a Pp. 379. § (1) bekezdése alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes bizonyítása eredménytelen maradt, ugyanakkor a tanúvallomás révén a felperes az általa közölni kért valóságot sikeresen bizonyította.

Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy általánosságban a felperes által e körben kért közlemény a cikk tartalmán túlmutat. A perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azonban - különös tekintettel arra, hogy azt az alperes által meghallgatni kért tanú vallomása is alátámasztotta - az volt megállapítható, hogy abban a valóságtartományban, hogy ... soha, semmilyen támogatást nem nyújtott a felperesek részére, tőle ilyet nem is kértek, benne foglaltatik a cikkben érintett időszak is, és a cikkben a felpereseknek állított tevékenységek is. A jövőre vonatkozóan ebből a közlésből semmilyen következtetés nem vonható le, a múltban bekövetkezett események, ezen belül a cikkel is érintett történések pedig kellő bizonyossággal tisztázásra kerültek.

Nem volt tehát indok arra, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részben megváltoztassa, ezért azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján köteles a II. rendű alperes megfizetni a felpereseknek az ügyvédi munkadíjat és a Magyar Állam javára a le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, továbbá és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2018.október 17.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró